

Nr 642

Av herr **Lindström**, i *anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 13, med förslag till lag om ändring i vattenlagen.*

Beträffande rättegångskostnaderna i vattenmål i överrätterna gäller för närvarande bestämmelserna i rättegångsbalken. Härigenom kan en sakägare i vattenmål som tappar i sista instans bli ålagd att betala såväl sina egna som sökandens kostnader i överinstans och detta oavsett om talan fullföljts av honom själv eller av sökanden (propositionen sid. 16). Nu föreslås i denna fråga ändrade bestämmelser av innehåll att sökanden i princip skall vidkännas sina egna kostnader liksom sådana kostnader som åsamkas motpart genom att sökanden fullföljt talan. Sakägare som själv klagat och tappat skall däremot bära sin egen kostnad i överinstansen (sid. 64, 65). Starka skäl talar emellertid för att i fråga om rättegångskostnaderna i vattenmål i överrätterna samma regler bör gälla som i expropriationsmål. Sökanden bör således svara för samtliga rättegångskostnader i överinstansen, om sakägare haft rimlig anledning att fullfölja talan. Denna uppfattning har ock uttalats av ett flertal remissinstanser (sid. 53, 54).

Med hänvisning till det ovan anförda får undertecknad hemställa,
att riksdagen måtte besluta att i fråga om rättegångskostnaderna i vattenmål i överrätterna samma regler skall gälla som i fråga om expropriationsmål.

Stockholm den 31 januari 1961

Helge Lindström